

En Ting vil jeg slaa fast og se, om det ærede Medlem kan benegte. Hvis vi nu tænkte os, at der kom 4,000 eller 6,000 Kr. — det bliver det Samme — tilbage til en Kommune, vil det ærede Medlem saa benegte, at de 3,000 deraf ville blive til Fordel for de Folk, der sidde med de store Indtægter i Kommunen, forsaavidt vi ligne Halvdelen paa Formue og Velstand. Jeg vil spørge det ærede Medlem, om han kan benegte dette Regnestykkes Rigtighed.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Berg): Regnestykket er fuldstændig rigtigt i Overensstemmelse med, hvad jeg sagde. Alle Skatter ville faae Fordel deraf i Forhold til, som de betales til Kommunekasserne efter de kommunale Beskatningslove. Det er selvfølgelig rigtigt, medmindre Kommunalbestyrelsen gaar til at anvende en Del af denne forøgede Indtægt til Fremme af humane Formaal i Kommunen, hvilket jeg forudsætter de gjøre, og det gavner da ikke særlig den enkelte Formuende. Men ellers er det en Selvfølge, at naar det bliver til Rettelse for Kommunekasserne, saa bliver det en forholdsvis Rettelse for alle Skatteydere. i den paagældende Kommune efter de Regler, efter hvilke Skatten paalignes efter de bestaaende Love. Derom er der ingen Tvivl. Det er § 1. § 2 kommer jo ogsaa Andre til Gode i Kommunerne, alle de Smaa.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Tutein: Jeg skal tillade mig at foreslaa dette Forslag henvist til Finantsudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:
Første Behandling af Forslag
til Lov om de kommunale Valg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3271).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Berg): Jeg skal fatte mig meget kort. Hele Grundtanken i dette Lovforslag er vel kjendt i dette Thing, man har havt den fremme i de sidste 20 Aar ved forskellige Leiligheder. I de sidste 3 Aar har den været jævnlig fremme fra en enkelt Side i Thinget og for en halv Snæs Aar tilbage fra en vis Gruppe i Thinget, men iøvrigt har Hovedtanken, hver Gang den har været fremme, været tiltraadt af Thingets store Flertal. Der er kun kommet et nyt Moment ind, det er, at selvstændige Kvinder, der betale Skat, ere ansatte til Valgret og Valgbarhed sammen med Mænd; men jeg anser denne Forandring for at svare ganske til den Betragtning, som i de senere Aar er kommen frem med Hensyn til disse Spørgsmaal. Det er ikke saa faa Aar siden, at den nuværende Justitsminister som Islands Minister gik ind paa det Samme for Island. Jeg skal derfor afvente, hvad det høie Thing iøvrigt har at bemærke med Hensyn til denne Lov og dens Principer.

N. Andersen (Odense Amts 2den Valgkreds): Jeg tror, det kan forudsættes, at der ligesaa lidt er nogen Trang tilstede til denne Lov som til den forrige, der var til Forhandling. Det ærede Medlem, som har været Medforslagsstiller og Ordfører ogsaa for denne Sag, har jo ganske vist hølet med dette Forslag, og om det end ikke har været forkastet her i Thinget, naar det tidligere har været fremme, saa er det kun temmelig uegentligt, at det har faaet en saadan Tilslutning, som det ærede Medlem mente at kunne beraabe sig paa. Det ærede Medlem mente, at den Hovedforandring, der var foreslaaet i Lovforslaget i Forhold til det Bestaaende, var Kvinders Afgang til Valgret og Valgbarhed. Dette anser jeg ogsaa i og for sig for at være en overflødig Forandring. Det er Noget, som aldrig har været kjendt i vore Samfundsforhold, at der skulde tilstedes Kvinder Deltagelse, enten i de kommunale Raad eller i den lovgivende Forsamling. Det er noget Nyt, Noget, som er i Strid med hele Traditionen og alle de Hovedbetragtninger, som have været gjældende i Menneskellægten hidtildags. Jeg tror, at de Kvinder, der skulde komme i det ulykkelige Tilfælde at blive satte ind i Amts- eller Sogneraadet, vilde være mest ilde farne. Jeg antager nu ganske vist ikke, at de vilde komme der i saa stort Tal, at der kunde ske nogen Fare derved, men de vilde selv være mest ilde farne. Jeg frygter for, at hvis en saadan Bestemmelse blev til Lov, hvad jeg nu for Resten er ganske rolig for, at den ikke